

Mars 2019

Misjonærkonferansen

Vi begynte mars med årets misjonærkonferanse. I fem dager var vi samlet i Senegal for å ha det sosialt sammen, for å be sammen og for å diskutere arbeidet videre, både i Senegal og i Mali. Vi var fire misjonærer fra Mali, fire misjonærer fra Senegal (to fra Normisjon og to fra Ungdom i Oppdrag), to ettåringer som gjør en fenomenal jobb med å passe unger, fem flotte unger, en besøkende fra hovedkontoret i Oslo og to positive jenter fra Gå Ut Senteret i Trondhjem. Det er en større gjeng enn det vi har vært på en stund.

Jeg syns 2018 har vært et veldig spennende år. Etter i noen år å ha lurt litt på hva i all verden vi gjør her og hvor går veien videre, så synes jeg nå det er mye positivt som skjer. Jeg tror det ligger mye spennende foran oss både i Senegal og i Mali.

Agenda1

Den siste uken i mars hadde vi en ny gjennomgang med Agenda1. Temaet denne gangen var at vi alle er en del av Guds familie. Vi er Guds barn og vi hører sammen i samme familie. Det var sterkt å oppleve at det ikke bare er ord, men også en sannhet. En ting er at de fleste som kom på denne samlingen har vært med et par ganger før, så det var mindre usikkerhet. De kjenner rutinen, vet hva de skal gjøre når de går i grupper. Men det var også en varme i fellesskapet som ikke bare kom av de høye temperaturene. Det var en sterk følelse av fellesskap og samhørighet på tross av, eller kanskje fordi, vi kom fra så mange ulike menigheter og etniske grupper. Når vi sang lovsanger sammen var det høyt volum, mye klapping og noen bare måtte fram og danse.

Under en av sangene la jeg merke til en av lederne i kirken som stod i døren. Han hadde vært ute da vi startet møtet. Nå hadde han hentet seg en stol, og jeg så at han stod og tenkte på hvordan han skulle komme seg inn og gjennom gruppen av dansende. Jeg la merke til at han stod og smilte mens han så innover i rommet. Det gledet meg, for han er en som ofte er litt streng. Han er en eldre mann med sterk bevissthet om sin høye status som adelig. Jeg ble glad over å se at han ikke rynket brynene over den løssluppenheten og kaoset som var, men at han så ut til å glede seg over det. Plutselig løftet han stolen over hodet og danset inn i rommet. Jeg trodde det var en transportetappe for å komme seg fram til plassen sin, men han fortsatte å danse til sangen var slutt. De som allerede var i dansen ga rom slik at han fikk danse alene i midten. ADELIGE MENN DANSER IKKE! Det går ut over deres ære. Andre danser for

adelige for å hylle dem. Adelige menn står øverst på rangstigen og har ingen over seg å vise ære. Men her danset denne mannen til lovsangen. Går det an å klappe varmere? De som satt rundt, satte seg lenger fram på stolen. De smilte og klappet varmere, oppmuntrende, bekreftende.

Det er ikke sikkert historien om en gammel mann som danser gjør særlig inntrykk i Norge. Men for meg ble det et sterkt eksempel på at vi har et fellesskap hvor det er trygghet og tillit. Hvor jeg ikke helgarderer, men tør å gjøre ting som kan bli kritisert eller brukt mot meg senere, fordi jeg tror at folk aksepterer meg og vil meg vel. Jeg trenger ikke å være stolt og sterk, men kan være åpen og sårbar.

Jeg ble stående og snakke med to andre fra samme landsby etter møtet. «At jeg skulle få se han danse!» sa de. «Det hadde jeg aldri trodd jeg skulle få oppleve.» Men de hadde beundring i stemmen. «Du skjønner det, Therese, det har skjedd noe etter at dere begynte disse Agenda1 samlingene. Gud jobber i denne mannen. Det er helt tydelig å se. Gud jobber i ham.»

Situasjonen i Mali

Mens vi var i gang med Agenda1, kom meldingen om at en fulanilandsby midt i landet var blitt angrepet. De som stod bak angrepet hadde gått målbevisst inn, drept alle de fant og brent ned det som var igjen av hus og matlager. De siste tallene jeg har sett er på 173 drepte. Den eldste drepte var 103 år. Den yngste bare 10 dager. 65 av dem var under 12 år gamle.

I området er det sterke spenninger mellom ulike etniske grupper: fulani, dogon og bambara. Mange fulaniere har blitt med i islamistgrupper. For å beskytte seg har bambara- og dogonjegere opprettet militser. (Noen sier med sterk støtte fra myndighetene eller i hvert fall med godkjenning fra myndigheten.) Disse militsene går til angrep på sivile fulanilandbyer som hevner angrep fra islamister. Som jo igjen fører til at flere fulaniere blir med i islamistiske grupper for å beskytte seg mot angrep fra bambara og dogon. Nå har myndighetene oppløst den dogonmilitsgruppen som er anklaget for å ha stått bak angrepet på fulanilandsbyen, men de nekter å la seg oppløse. Dilemmaet er at så lenge hæren ikke har evne og kapasitet til å kontrollere området, så kommer noen andre til å kontrollere det, enten blir det islamistgrupper eller etniske militser. Ingen av delen er bra for en fred i området.

Samtidig i Bamako. Lederen for Islamsk Høye Råd vil også gjerne ha et ord med i laget når det gjelder politikk. I februar skulle han og en annen kjent muslimsk leder arrangere en fellesbønn for landet. Det endte med at de holdt sterke appeller mot regjeringen og ba presidenten om å bytte ut statsministeren. Det har han ikke gjort. I dag skal de arrangere et nytt møte og en demonstrasjon etter fredagsbønnen. Ryktene vil ha det til at leder for Islams Høye Råd denne gangen vil kreve at presidenten går av. Demonstrasjonen er forbudt av myndighetene. En av de ansatte var i sentrum for en stund siden. Da holdt banker og butikker stengt for å beskytte seg mot opptøyer og hærverk og i gatene var det mye politi og militære.

Vær med og be for:

- ❖ Be om fred og framtid for Mali.
- ❖ Agenda1 er et stort takkeemne. Be om at Gud må gjøre enda mer i menigheter og enkeltkristnes liv.

Varme hilsener,

Therese Wendrange

Sjekk ut bloggen min <http://glendrangeposten.blogspot.com/>

Jeg tror på det arbeidet Normisjon driver i Mali og Senegal. Jeg er stolt av mye av det vi oppnår, og jeg utfordrer deg til å være med å støtte på kontonr: **1503.02.13537** og merke innbetalingen med «Mali». Du må gjerne gi rikelig! ☺